

”Koulujen uskonnonopetuksen tilasta levitetään suoranaisia valheita”

JYVÄSKYLÄ

Heljä Korpijoki

Mistä ihmeestä on julkisuuteen levinnyt sellainen kuva, että koulujen uskonnonopetus olisi huonossa jamassa ja yhtä nurkkaanajettu aine kuin pakoruotsi? Tätä pohdittiin lauantaina Jyväskylän Kirkkopäivillä seminaarissa, joka käsitteli uskonnonopetusta monikulttuurisessa ympäristössä.

Kun viimeaikaiset tutkimukset osoittavat, että uskonto on jopa yläkoulun oppilaille mieluinen aine ja opetusopillisesti sekä sisällöllisesti täysin muuta kuin 1950-luvulla, Helsingin yliopiston lehtori **Juha Luodeslampi** uskalsi arvella, etteivät asiasta puhuvat henkilöt tiedä, mitä koulujen uskontotunneilla nykyisin tapahtuu. Tiedot ovat jääneet päivittämättä.

Myönteiset viestit uskonnonopetuksesta eivät näytäkään pääsevän julkisuuteen.

– Julkinen kuva asiasta syntyy pääosin *Iltalehden*, *Iltä-Sa-*



TIINA MUTILA

Opiskelija Tuuli Lukkala törmäsi Jyväskylän Kirkkopäivillä entiseen ortodoksiisen uskonnon opettajaansa Sirpa Okuloviin.

nomien sekä *7 päivää* -lehden kohujuttujen perusteella. Ja niihinhan me emme pääse ilman, että rupeamme jotenkin sekoilemaan, vahvisti vähemmistöjen ja enemmistöjen uskonnonopetuksen tarpeista puhunut opetushallituksen opetusneuvos **Pekka Iivonen**.

Iivosen mielestä on väärä luulo, pelottelua tai suorastaan valhe, että monikulttuurisen Suomen kouluissa pitäisi jatkossa opettaa kymmeniä ja kymmeniä uusia pienuskontoja.

– 94 prosenttia perusopetuksen oppilaista on edelleen mukana valtauskonnon opetukses-

sa, kolme prosenttia osallistuu tunnustuksettomaan opetukseen eli elämäntietoon, prosentti eli noin 5 000 oppilasta saa ortodoksista ja toinen 5 000 oppilasta saa islamin opetusta. Jäljelle jäävät noin 0,5 prosenttia ovat yksittäisiä ryhmiä, Iivonen sanoi.

Myös luokanopettajia koulutava professori **Arto Kallionmi** Helsingin yliopistosta näki, että uskonnota on tullut globalisaation ja Euroopan integraation takia yhä tärkeämpi aine.

Niinpä hänen laitokseltaan on valmistunut tai opiskelemassa aineenopettajia, jotka ovat muodollisesti päteviä antamaan muun muassa juutalaista, katolista, islamilaista, buddhalaista ja jopa Hare Krishna uskonnonopetusta koulujen pienryhmille.

Ortodoksista uskontoa aiemmin opittaneen **Sirpa Okulovin** mielestä uskonto on monikulttuuristuvassa Suomessa jopa koulun tärkein oppiaine. Kuopiolaisessa Kalevalan koulussa

sitä käytetään maahanmuuttajien kotouttamisvälineenä niin, että lapset laitetaan ensimmäisenä uskonnotunneille.

– Vaikka yhteistä kieltä eri maista tulleilla ortodokseilla ei ole, niin siellä me suudellaan ristejä ja noudatetaan lapsille tuttuja tapoja, nykyisin Suomen ortodoksisen kirkon koulutuskoordinaattorina toimiva Okulov kertoi eikä ymmärtänyt, miksi uskonnonopetusta pitää koko ajan puolustaa, vaikka se on pedagogisesti hyvää, kulttuurisesti erittäin tärkeää ja muutoinkin aikaansa edellä.

Valtakirkkoa uskonnonopetus kouluissa kiinnostaa siksi, että se kuuluu sivistyksen kehään, totesi kirkkohallituksen kouluasiain sihteeri **Markku Holma**.

Luterilaisen sivistyksen tarpeesta ja tasosta jotain kertonee seminaarissa kuultu tarina, jonka mukaan eräässä suomalaiskodissa luterilainen perinne näkyy siinä, että heillä on pöydällä sekä joulu- että kevätiliina.

Keskisuomalainen
23.8.2009